

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА

Орган Української Національної Думки

Ціна
20 гр.

Виходить що-неділі.

Адреса редакції й адміністрації:
ЛУЦЬК на Волині, Алеї Б. Хороброго, 70.

Передплата: в краю: на 1 місяць 1 зол., на чвертьрічно 3 зол., на пів року 5 зол. 50 гр., рік 10 зол.; за границею: на рік 2 америк. долари або їх вартість в вишій валюті.

Рукописів не звертається.—Оголошення після умови
Непідписаних дописів не приймається.

Перед мійськими виборами.

Вже сьогодні 10.VII йдуть вибори до рад в містах Володимирі й Ковлю, а 17-го ц. м. відбудуться вибори у всіх інших містах Волині, де тільки вони розписані.

Перед сільськими виборами вся українська преса, все національно свідоме українське громадянство закликала всіх управнених до голосування, щоби йшли до виборів спільними силами, щоби нікого не забракло при виборах, щоби вибори таким чином з одного боку виявили, що на наших землях—наша сила, а з другого, щоби запевнити нашому народові той вплив на справи самоврядування, який йому належить по Божому й людському праву. І вже сільські вибори показали ясно, що де всі українці йшли разом, не розбивалися на дрібні групи, там дійсно вся сила в раді опинилася в руках українських, і навпаки, де було кілька а то й кілька-на дцять українських списків кандидатів, там входило до ради стільки неукраїнців, скільки їх по їхньому числу ніяк не повинно було бути, а до того проходили всякі по-

мішки й осадники, яким таки зовсім не місце в радах гмін заселених майже самими українцями. А треба не забувати, що село цілком-же наше—українське.

Що-ж тоді вже говорити про місто, де поважне число українців є тільки подекуди, в більшості-ж міст число українців дуже невелике, і з другого боку чужі елементи дуже сильні не тільки чисельно, але й по якості. Те, що в селі було подекуди й більше наших списків кандидатів, як треба, все-ж таки не вибило зовсім з наших рук гмінних рад, а тільки ослабило наше представництво в радах. Але, колиб це сталося в місті—то це знищилоб нас зовсім. Бо як каже поговорка: поки ситий схудне, то худий здохне.

Тому то місто мусить тим більше перенятися гаслами національної єдності і поголовної участі у виборах, бо найменший схилений крок може тут вибити нам з рук часом один одинокий мандат, який нам можна до мійської ради добути.

З другого боку треба підкреслити, що нам не можна легковажити собі виборів тому, що ми прм. виберемо тільки одного чи двох радних

і вони ніби-то все одно не матимуть ніякого значіння. Це груба помилка тих, що так думають. Наш представник, навіть один в Мійській Раді, слабкий коли ходить про число, але має величезне значіння й величезну силу моральну з огляду на нашу українську масу, що замешкує околиці міста, з окрема передмістя, які в більшості поки що не входять в район міста. Ходить тільки про те, щоби той кандидат умів використати ту свою моральну опору, щоби він був

на своєму місці. Відомости з різних міст кажуть надіятися, що по всіх наших містах зрозуміли й взяли це на увагу наші керуючі кола і ходить тільки про те, щоби те зрозуміння перейшло й до наших широких мас, розгублених по містах. Тоді тільки можемо собі запевнити успіх у мійських виборах.

**Збуди, хто спить в п'яті й не встане,
Упавшим в яму—руну дай.
Розбий ти людям їх найдани
І слово правди їм шпурляй.**

Непевна доля сойму.

(Від нашого кореспондента).

Надзвичайна сесія сойму скликана й сойм (з малими перервами) радить; засідають комісії, дебатують над законопроектами;—назверх ніби все „в порядку“, та немає причини говорити про якусь його „непевну долю“. Та воно не так просто і над долею сойму—як висів так і далі висить таємний знак запиту.

Нічого торкатися старої назви про втрату нинішнім соймом усякого значіння і про те, що бодай від 14-ти місяців тому (травневого перевороту в мин. році) теперішній сойм повинен був перестати існувати, вступаючи місця своєму кращому послідовникові. Збереження того сойму при його злиденному животінню було і по нинішній день є найбільшою помил-

кою уряду марш. Пілсудського, незрозумілою навіть при всіх найбільших зусиллях зрозуміти її! Тимпаче тепер, літом 1927 року, сойм не має ніяких розумних підстав для існування, бо 1) як і раніш, так і тепер сойм не має сили виконувати своє контрольне завдання, бо уряд цієї контролі вповні все одно не піддається (напр.: ухвала недовірря з боку сойму для уряду мала би сумні наслідки—лише для самого сойму!) 2) теперішній сойм не має жадного морального права переводити ті закони, які ще хоче перевести (про самоврядування та зміну виборчої ординації), та й по правді не має й фізичної можности перевести їх, будучи до краю розбитим. Коли-ж і переведе

Дасть Бог—буде хліб...

